

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Monitum sextum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

adinvenit, quas membra executa fuere. Eheu!
 Ignosce, Domine, secundum magnam misericordiam tuam amplitudinem.

13. Quoties divinis inspirationibus tuis ob-
 luctatus tui? quoties conscientiam meam remor-
 sus conculcavi? quamdiu in vitiis meis, haud
 secus ac bestiae in stercore suo, computru-
 i? Ignosce, Domine, ignosce, Lava me ab istis
 immunditiis meis. Faciem tuam a peccatis
 meis averte. Dele iniquitates meas, Crea in
 me cor novum. Per sacra tua vulnera mihi me-
 dere. Innocentiam, quam amisi, mihi redde.
 Concede, ut per veram poenitentiam adeo Ma-
 jestati tuae placere annitar, uti haecenus per
 meas praeteritas abominations displicui.

Juxta istud exemplar quivis alios formare
 poterit actus, juxta quod interius diversis con-
 tritionis affectibus permotum se senserit. At-
 que idem etiam exemplum super hoc argu-
 mento pro quibuslibet aliis servare poterit.

Monitum sextum.

Utilissimum quoque erit aspirationis exerci-
 tium sociare virtutis illius praxi, cui septi-
 manam aut mense illo praecipue studere habueri-
 mus: ut eam ratione cor nostrum amplius erga
 illam afficiatur, actusque exteriores efficaciter
 animentur per interiores, quos animo conce-
 perimus. Si, verbi gratiam, exercitium illius tem-
 poris est circa virtutem obedientiam.

1. Luce primam expurgando dicet: Do-
 mine, quid me vis facere?

2. Ad

*Compu-
 truerunt
 jumenta
 in stercore
 suo.
 Joel. I. 17.*

*Circa vir-
 tutem qua
 in com-
 muni pra-
 cticatur.*

*Methodus
 hac in re
 observan-
 da.*

2. Ad singulos Regularitatis actus, imaginaberis tibi sonum campanæ, aut superioris vocem esse vocem Dei nos vocantis.

3. In omnibus, quæcumque superiores aut publici muneris administri jubebunt, dices: *Christus jubet, sufficit.*

4. Denique ubi expenderis, obedientiam esse humilem, & affectuolam voluntatis nostræ submissionem factam voluntati superioris, qui Dei locum obtinet, ut ab illo nos regi sinamus ac duci, quasi nos neque voluntate præditi essemus, neque ratione. Ubi præterea animadvertes, illam esse debere simplicem absque discussione, celerem absque desidia, hilarem absque tristitia, ac perseverantem absque fastidio. Denique ubi tibi proposueris obedire in omnibus ad exemplum Filii Dei, qui nunquam vel in minima se fecit voluntatem propriam; hac ratione interius in hujus nobilissimæ virtutis exercitio passim occupari poteris.

Formula.

1. Mi Deus, quàm felix est status iste, in quo tuam infallibiliter possumus voluntatem ex voce superioris agnoscere! Etenim nunquid ipse tu dixisti: *Qui vos audit me audit, & qui vos spernit, me spernit.*

2. Superior meus, mi Domine, mihi Deus quidam erit in terra, cui ubi obediero, tibi ipsi obedire me firmissimè credam.

3. Homo est, qui loquitur, anima mea, at Deus est qui jubet. Tibi ergò ô Domine, hominique propter te me subjiciam.

4. O quando voluntas mea ita erit tractabilis atque in tuam ac meorum superiorum

trans-

transformata voluntatem, ut ampliùs quid velim, nolimve discernere non queam.

5. *Loquere Domine, quoniam audit servus tuus* I. Reg. 3. 9.
Loquere, Domine, superior jubeat, in omnibus enim quæcumque placuerint tibi, obedire paratus sum.

6. Nolo equidem, nolo imposterùm hominem attendere, tanquam hominem, sed tanquam Vicarium tuum, per quem tu oracula sanctissimæ tuæ voluntatis enuncias.

7. Quantam, ô Domine, conscientia quietem indulges vero obedienti, quòd ubi mandato superioris adhærescit, peccare non queat? Ille etenim non peccat, qui propriâ non gaudet voluntate, quæ unica est peccatorum scaturigo.

8. Nihil à ratione alienum potest esse eorum, Domine, quæ jubet superior: quidquid enim dicit ille, æternæ vitæ verba sunt. Etsi verò res ipsa in se foret absurda, cunctis tamen Angelis tuis, tibi que etiam ipsi, si simplici humilique peracta cum submissione fuerit, probatur.

9. Volo, Domine, voluntati ac rationi meæ totaliter renunciare, ut simpliciter voluntatem sequar ac rationem mei superioris; quoniam humanæ ubi rationi carnisque prudentiæ renunciavero, suprema me ducet ratio fidei, quæ certum me reddit propter te obedire hominibus esse ipsi tibi obedire.

10. Domine Jesu, simplicis ac perfectæ speculum obedientiæ, concede mihi hanc gratiam, te ut perfectè imitari queam. Absit exceptio, absit dilatio, abscedat fastidium
ab

ab omni eo, quod nomine mei Patris cœlestis mihi imperatum fuerit.

ii. Prö ? Justissimum est, amantissime Deus, ut omnis creatura seipsam excœcet, ut tuam simpliciter sequatur voluntatem ; Quis enim ego sum, qui Dei voluntatem examinare præsumam ?

iz. In me integerrimè régna, Domine, voluntasque tua mihi superioris mei voce denunciata in me tam perfectè compleatur atque exactissimè ab Angelis in cœlo tibi obtemperantibus perficitur.

Monitum septimum.

Nil obstante præcedenti monito, majorem æquo violentiam in formandis hujusmodi conceptibus, ac producendis actibus adhibere nemo debet ; si motiva non suggerit intellectus, sed satis eo casu erit, Deum orare simpliciter, atque cum affectu, ut nobis concedere dignetur illam virtutem, eo fine simpliciter & ingenuè exponendo desiderium illius, quo flagramus, obtestandoque, ut ipsum, si infirmus fortè fuerit, adaugeat.

Monitum octavum.

Præter ea ; quæ diximus, omnia, superest alius excellentior in Dei præsentia ambulandi modus, qui situs est in eo ; ut ipsum quæramus atque inveniamus in nobisipsis ; ubi fidei certitudine ipsum novimus esse per suam immensitatem, atque ubi confidimus, quantum quidem de justificatione nostra certi esse possumus, ipsum per gratiam suam residere.

Con-

*Excellentior
modus
præsentia
Dei.*